

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ТРИМАТА ЛОВЦИ
РУСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Имаше едно време трима ловци — двамата брадати, третият без брада. Тръгнаха тия ловци да стрелят дивеч. Цял ден ходиха напразно. Най-сетне привечер гръмнаха една яребица. Накладоха огън. Стоплиха вода, попариха яребицата, оскубаха ѝ перушината. Свариха я. Тогава дойде мъчнотията: как да я разделят? Яребицата е само една, а пък те — трима.

Брадатите продължиха:

— Хайде да дадем яребицата на тоя от нас, който най-дълго изтрае, без да каже нито една дума.

— Добре — съгласи се голобрадият.

Седнаха до огъня и млъкнаха. Минаха час, два, три — никой не отваря уста. Само се гледат в очите. По едно време голобрадият пресегна и измъкна яребицата от тенджерата. Посоли я. Разчекна я и започна да лапа. Той яде, а брадатите мълчат. Когато изяде цялата яребица, брадатите скочиха и нададоха вик:

— А бе ти каква направи?

— Изгубихте облога, приятели. Ето, че вие проговорихте първи. Няма защо да се сърдите. Яребицата се пада на мене според условието.

Брадатите наведоха глави.

На втория ден пак нарачиха пушките и тръгнаха по къра. В една долчина издебнаха два гълъба. Попариха ги, оскубаха им перушината, свариха ги в тенджерата и седнаха да си ги разделят. Но как да ги делят? Гълъбите само два, а ловците — трима. Най-сетне, след дълги препирни, единият от брадатите рече:

— Да оставим тази нощ гълъбите в тенджерата и да легнем да спим. Който от тримата сънува най-хубав сън, той ще вземе и двата гълъба. Съгласни ли сте?

— Съгласни сме — рекоха другите двама и легнаха край огъня. Настана нощ. Огънят полека почна да гасне. Голобрадият захърка мъжката, а брадатите не смееха да заспят: те си биеха умовете кой какъв сън да измисли. Призори, надвещени от съня, и те задрямаха.

На другия ден, когато всички се дигнаха, голобрадият се обади:

— Хайде, разказвайте сега сънищата си! Първият, с по-дългата брада, заговори:

— Сънувах чудесен сън. Присъни ми се, че съм се превърнал на крилат кон. На раменете ми израсли криле, на краката ми — сребърни копита, а на шията ми — златна грива. Че като разтърсих гривата си,

че като тропнах с крак и се дигнах към небето — за миг прелетях цялата равнина. На другия ден ме срещна един чуден юнак. Той бързо се метна на гърба ми и аз полетях пак към небето. Дигнах се толкова високо, че ми се зави свят и се пробудих.

Вторият брадат се обади:

— Хубав ти е сънят, ала моят е още по-хубав. Аз пък сънувах, че съм самият чуден юнак. Като те видях, че идеш към мене, метнах се на гърба ти и хванах златната ти грива. Хайде сега на небето! Че оттам пък отидохме на месечината. Тъкмо в туй време, гледам — двата гълъба летят край месечината. Подгоних ги аз, бре тук, бре там — цяла нощ скачахме от звезда на звезда, но не можах да ги хвана. Най-сетне се ядосах и се събудих.

Заговори най-сетне голобрадият:

— Ах, братя, какви хубави сънища сте сънували! Къде ще се меря аз с вас! Сънувам аз, че стоиме тримата до огъня. Не щеш ли — единият от вас се превърна на крилат кон и почна да тропа с крак. В туй време пък другият се превърна на чуден юнак и скочи върху гърба на крилатия кон. Дигнахте се към небето. Аз гледах нагоре, гледах, докато ми се изкриви вратът. И когато изчезнахте от очите ми, стана ми много мъчно за вас и горчиво заплаках. Сетне си рекох:

— Те вече никога не ще се върнат.

И изядох гълъбите. Изядох ги насън. Честна дума! Брадатите скочиха:

— Не може да бъде! Какво приказваш?

Но когато бръкнаха в тенджерата, те намериха само костите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.